

تأثیر عصاره‌ی هیدرو الکلی گیاه اکالیپتوس بر مهار زیستی نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای (*Pratylenchus loosi*)

نیلوفر محفوظی^۱، علی سراجی^{۲*}، صنم صفائی چائی‌کار^۲ و ابوالفضل بحیوی آزاد^۳

۱. دانشجوی ساقی کارشناسی ارشد بیماری شناسی گیاهی، گروه گیاه‌پزشکی، مؤسسه آموزش عالی غیرانتفاعی دیلمان، لاهیجان، گیلان، ایران

۲- پژوهشکده چای، موسسه تحقیقات علوم باگبانی، سازمان تحقیقات، آموزش و تربیت کشاورزی، لاهیجان- ایران

۲- کارشناسی ارشد بیماری شناسی گیاهی دانشگاه رازی کرمانشاه و مدرس مؤسسه آموزش عالی غیرانتفاعی دیلمان، لاهیجان، گیلان، ایران.

* seraji1167@gmail.com

چکیده

به دلیل اهمیت بیماری نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای در باغ‌های چای در اینکه کنترل شیمیایی این نماتود صرفه اقتصادی نداشته و در ضمن برای انسان و محیط‌زیست خطرات بالی دارد؛ در این تحقیق کارایی عصاره‌های آبی، اتانولی و متابولی گیاه اکالیپتوس علیه لاروها و بالغین نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای مورد بررسی قرار گرفت. درصد مرگ و میر لاروها و بالغین در پنج غلظت (۰۰۰۰۶، ۰۰۰۱، ۰۰۰۵) بی ام و غلظت صفر به عنوان شاهد و در چهار بازه‌ی زمانی ۰۴، ۰۴۸، ۰۶۲ و ۰۹۶ ساعت محسابه شدند. برای شاهد از آب مقطر استریل استفاده گردید. نتایج حاصل از تجزیه واریانس داده‌ها نشان داد که بین غلظت‌ها و بازه‌های زمانی مختلف تفاوت بسیار معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد وجود دارد. مقایسه تأثیر عصاره‌های گیاه اکالیپتوس بر درصد مرگ و میر لارو نشان داد که، عصاره آبی با ۴۰٪ در غلظت ۰۰۰۰۶ بی ام بیشترین اثر و در بازه‌های زمانی مورد آزمایش، عصاره متابولی با ۳۹٪ بیشترین تأثیر را بعد از گذشت ۹۶ ساعت داشت. در مقایسه، تأثیر عصاره‌ها بر درصد مرگ و میر بالغین نیز، عصاره اتانولی در غلظت ۰۰۰۰۴ بی ام با ۲۸٪ بیشترین اثر و عصاره آبی بعد از گذشت ۹۶ ساعت با ۷۱٪ بیشترین تأثیر را داشت. همان‌طور که بیشتر گفته شد در بین عصاره‌های تهیه شده، اثر متقابل تها در عصاره اتانولی معنی‌دار بوده و با غلظت ۰۰۰۰۴ بی ام بعد از گذشت ۹۶ ساعت باعث بازدارندگی و درنهایت مرگ و میر ۸۸٪ از لاروهای نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای شد.

کلمات کلیدی: اکالیپتوس، عصاره گیاهی، مهار زیستی، نماتود مولد زخم، *Pratylenchus loosi*

مقدمه

۲۰۰۰ هکتار آن آلوده به این نماتود انگل هستند (باقری و سراجی، ۱۳۹۱). شدت بیماری‌زایی نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای با شاخص‌هایی چون بافت خاک، شرایط آب و هوایی، درصد ماده آلی، اسیدیتۀ خاک، میزان عناصر قابل جذب و عدم مصرف بهینه کود ارتباط دارد (Gnanapragasam et al., 1991 and Sivapalan, 1991).

در سال‌های اخیر به دلیل بروز برخی مشکلات و تهدیدهای ناشی از مصرف سموم شیمیایی در سیستم‌های کشاورزی، گرایش زیادی به استفاده از پتانسیل بالقوه مواد بیولوژیکی در کنترل آفات، بیماری‌ها و علفهای هرز شده است (Edris and Farrag, 2003 ; Pitaroki et al., 2002). در این‌بین، استفاده از ترکیب‌های طبیعی گیاهان برای کنترل جمعیت نماتودهای انگل گیاهان مورد توجه پژوهشگران زیادی قرار گرفته است. محققین زیادی در سال‌های اخیر به

اولین گزارش نماتود از ریشه‌ی چای در سال ۱۹۰۱ میلادی در جنوب هند بوده است. نماتودهای مربوط به جنس‌های *Radopholus*, *Pratylenchus*, *Meloidogyne*, *Hemicriconemoides* و *Rotylenchus* بیشترین خسارت را به گیاه چای وارد می‌سازند و از بین گونه‌های بالاترین خسارت مربوط به نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای با نام علمی *Pratylenchus loosi* می‌باشد؛ به طوری که این گونه یکی از مهم‌ترین عوامل خسارت‌زای چای در کشورهایی همچون سریلانکا، هندوستان، چین، ژاپن و بنگلادش می‌باشد (et al., 1990 Compos et al., 1992). در ایران، این نماتود ابتدا در سال ۱۳۷۲ در باغ‌های چای املش (شمال کشور) که دارای شرایط آب و هوایی نیمه گرمسیری می‌باشد، مشاهده شد (Maafi, 1992). در حال حاضر، از مجموع ۳۲ هزار هکتار باغ چای در شمال کشور، بیش از

علف هرز تاج خروس وجود دارد (آشتیانی و همکاران، ۱۳۸۶). اثر تدخینی و کشنندگی عصاره هگزانی سه گونه *E. globules*, *Eukalyptus camaldulensis* (E. *microtheca*) بر مراحل مختلف رشدی شپشه دندانه‌دار (*Oryzaephilus surinamensis*) نشان داد که حشرات کامل نسبت به لاروها به عصاره هگزانی حساس‌تر بودند (فلاحی و همکاران، ۱۳۹۰). در مطالعه‌ای که رنجبر بهادری و آذرهوش (۱۳۹۲) روی تأثیر عصاره‌های ترکیبات گیاهی دارچین، نعناع و اکالیپتوس به منظور کنترل جرب قرمز انجام دادند، گزارش کردند که کنترل جرب قرمز با استفاده از ترکیبات گیاهی فوق امکان‌پذیر می‌باشد. در راستای کاهاش مصرف سموم و با درنظرگرفتن اهمیت مرکبات در ایران، نتایج آزمایش پلاشی و همکاران (۱۳۹۲) اثر عصاره‌های آبی دو گیاه دارویی اکالیپتوس *Eucalyptus Zataria multiflora* و آویشن شیرازی *camaldulensis* بر نماتود مرکبات نشان داد که عصاره‌ی هر دو گیاه در غلظت‌های مورد آزمایش باعث ایجاد مرگ و میر قابل توجهی در لاروهای سن دوم نماتود می‌شوند. همین طور در گزارشی دیگر کورکی و همکاران (۱۳۹۳)، به این نتیجه دست یافتند که عصاره اثانولی اکالیپتوس روی پارامترهای جدول زندگی شته جالیز *Aphis gossypii* Glover تیمار شده روی برگ‌های خیار در شرایط آزمایشگاهی، توانایی بالایی در کنترل شته جالیز داشته است. تأثیر عصاره برگ اکالیپتوس و پودر فلفل سیاه بر عملکرد، خصوصیات لاشه و فراسنجه‌های خونی جوجه‌های گوشتی توسط آفتابی و همکاران (۱۳۹۴) مورد بررسی قرار گرفت، که نتایج نشان داد هر دو تیمار باعث کاهش جمعیت اشیریشیاکلای روده جوجه‌های گوشتی شد.

با توجه به اهمیت نماتود مولد زخم ریشه در باغ‌های چای شمال کشور، مدیریت و مهار آن جزو اولویت‌های اصلی بخش تحقیقات گیاه‌پزشکی پژوهشکده چای کشور است. این بررسی در جهت رسیدن به اهداف مهمی چون افزایش بهینه‌ی مهار نماتود، افزایش کاربرد ترکیبات گیاهی در مهار این نماتود و کاهش مصرف سموم انتخاب گردید. هدف از

مطالعه‌ی اثرات ضد باکتریایی، ضد قارچی و حشره‌کشی انسان‌ها و عصاره‌های گیاهی پرداخته‌اند (Muyima et al., 2004; Pitaroki et al., 2003 Linford et al. (1938) اثر نماتودکشی برگ‌های خردشده آناناس (*Ananas comosus* L.) نماتودهای ریشه گرهی استفاده کردند و توجه محققان را به استفاده از مواد آلی معطوف ساختند.

یکی از درختان مهم و زود رشد که می‌تواند نقش سازنده‌ای در فضای سبز و جنگل داشته باشد، اکالیپتوس است. بیش از ۴۰۰ گونه اکالیپتوس وجود دارد که تنها چند گونه آن به ایران واردشده است. گونه‌ی *Eucalyptus camaldulensis* Dehn در شمال ایران در اوایل مرداد شکوفه می‌دهد و گلهای آن لیمویی‌رنگ است. نام عمومی آن در انگلیسی Red river gum است. صمغی قرمزنگ بهنام صمخ کینو از دو گونه اخیر تهییه می‌شود که دارای خواص ضد باکتری است (دزفولی و همکاران، ۱۳۹۰). عصاره‌ی برگ گیاه اکالیپتوس دارای خواص ضد سلطانی، ضدالتهابی، ضد درد، آنتی‌اکسیدان، ضد ازدیاد قند خون، ضد مalariaیایی و ضدوبوسی است. این گیاه منبع غنی از پلی‌فنل و تری‌بنوئیدهاست و ترکیب اصلی برگ آن سینئول (۵۰٪ تا ۸۰٪) به فرمول C₁₀H₁₈O می‌باشد که به نام‌های اوکالیپتول و کاژه پوتول نیز گفته می‌شود (صمصام و معطر، ۱۳۷۰). مهم‌ترین مواد مؤثر به دست آمده از عصاره‌گیری Cardiac Tannins, Saponins Glycosides گیاه اکالیپتوس (Ayepola and Adeniyi, 2008) اثر ضد باکتریایی عصاره آبی و الکلی اکالیپتوس روی سودوموناس آیروژنیوزا توسط شبهایزی و همکاران (۱۳۸۱) بررسی شد و نتیجه‌ی تحقیق و بررسی به تأثیر عصاره‌های خام الکلی و آبی اکالیپتوس در جلوگیری از رشد و فعالیت باکتری مذکور متنه شد. اثرات دگر آسیبی عصاره برگ اکالیپتوس (*Eucalyptus camaldulensis*) بر جوانه‌زنی و رشد گیاهچه علف‌هرز تاج خروس (Dehn) نشان داد که بین سطوح مختلف عصاره برگ بهاره و زمستانه اکالیپتوس در سطح یک درصد معنی‌دار بوده و امکان استفاده از عصاره برگ اکالیپتوس برای کنترل رشد

زخم ریشه چای در شرایط آزمایشگاه بود.

بهم زده شد. محلول عصاره الکلی را از کاغذ صافی عبور داده شد و سپس توسط پمپ خلاء الکل آن تبخیر شد و به منظور خشک شدن آن در آون در دمای ۴۰ درجه سانتی گراد خشک گردید (صمданی و باستانی، ۱۳۸۲؛ He Y, et al., 2002).

عصاره اتانولی اکالیپتوس: استخراج با اتانول مطابق روش عصاره متابولی اکالیپتوس انجام شد.

اثر مهارکنندگی عصاره‌های آبی، اتانولی و متابولی گیاه اکالیپتوس بر مرگ و میر لاروها و بالغین نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای:

برای بررسی تأثیر عصاره‌ها بر مرگ و میر لاروها و بالغین، تعداد ۱۰۰ عدد لاروهای سنین مختلف و ۱۰۰ عدد نماتودهای بالغ نر و ماده به پتری‌های استریل حاوی عصاره‌های آبی، اتانولی و متابولی اکالیپتوس با غلظت‌های مشخص ۵۰۰، ۱۱۰۰، ۲۳۰۰ و ۴۰۰۰ پی ام (خیاط و همکاران، ۱۳۹۱) اضافه گردید. ظروف پتری در دمای محیط در آزمایشگاه نگهداری شدند. این تیمارها در سه تکرار و به صورت طرح آزمایشی فاکتوریل در قالب طرح پایه آماری کاملاً تصادفی انجام شدند. تیمار حاوی آب مقطمر با غلظت صفر به عنوان شاهد در نظر گرفته شد. تعداد لاروهای مرده بعد از ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت جهت ارزیابی تأثیر عصاره‌ها شمارش گردید.

تجزیه و تحلیل آماری:

تیمارها در سه تکرار و به صورت طرح آزمایش فاکتوریل در قالب طرح کاملاً تصادفی با استفاده از نرم افزار آماری SAS مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. مقایسه میانگین‌ها به روش LSD و در سطح احتمال آماری پنج درصد انجام شد.

زخم ریشه‌ی چای نشان داد که بین غلظت‌ها و بازه‌های زمانی مختلف تفاوت بسیار معنی‌داری در سطح احتمال یک

این مطالعه تعیین تأثیر عصاره گیاه اکالیپتوس بر نماتود مولد

مواد و روش‌ها

به منظور فراهم نمودن جمعیت مورد نیاز نماتود، از یک باغ چای آلوده به نماتود مولد زخم ریشه *P. loosi* واقع در روستای زیده در شهرستان فومن نمونه خاک و ریشه جمع‌آوری شد. برای استخراج نماتود از ریشه، از روش (Whitehead & Hemming, 1965) استخراج سینی (Pinochet et al., 1995) استفاده شد. نماتودها بالاصله پس از استخراج با استفاده از محلول سولفات استریتومایسین ۲۰۰۰ قسمت در میلیون به مدت ۲۴ ساعت ضدغوفونی شدند. پس از سه مرتبه شست و شو با آب مقطمر سترون، از این نماتودها برای بررسی آزمون استفاده گردید.

آماده سازی بافت گیاهی: برگ‌های درخت اکالیپتوس (*Eucalyptus camaldulensis*) در مرداد ماه ۱۳۹۶ از ایستگاه تحقیقات گل و گیاهان زینتی شهرستان لاهیجان جمع‌آوری گردید. گیاه در سایه و دمای مناسب خشک شد، سپس توسط آسیاب پودر گردید (دزفولی و همکاران، ۱۳۹۰).

عصاره گیری با استفاده از حاللهای مختلف:

عصاره آبی اکالیپتوس: مقدار ۱۰ گرم از برگ خرد شده را با ترازو به طور دقیق توزین و در داخل یک ارلن ۲۰۰ میلی‌لیتر آب اضافه و محلول بدست آمده را با کاغذ صافی واتمن شماره یک فیلتر و عصاره فیلتر شده را در آون در دمای ۴۵ درجه سانتی گراد خشک گردید (دزفولی و همکاران، ۱۳۹۰).

عصاره متابولی اکالیپتوس: پس از پودر کردن برگ‌ها توسط آسیاب برقی مقدار ۱۰۰ گرم پودر تهیه شده در بشر دو لیتری ریخته و به آن ۱۰۰۰ میلی‌لیتر متابول ۹۶,۵ درجه اضافه گردید و با دستگاه شیکر به مدت ۲۴ ساعت Merk

نتایج و بحث

تجزیه واریانس اثر عصاره‌های آبی، اتانولی و متابولی اکالیپتوس بر میزان مرگ و میر لاروها و بالغین نماتود مولد

غلظت ۵۹/۲۲ درصد کمترین تأثیر را در بین عصاره‌ها داشت (نمودار ۱) و از مقایسه‌ی تأثیر عصاره‌ها در بازه‌های زمانی ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت نتیجه گرفتیم که عصاره مтанولی با ۵۳/۳۹ درصد بیشترین تأثیر را بعد از گذشت ۹۶ ساعت از شروع تست داشته و عصاره‌های آبی و اتانولی به ترتیب با درصد ۴۸/۵۴ و ۴۲/۸۴٪ تأثیر خود را بر بازدارندگی لاروهای نماتود اعمال کردند (شکل ۱).

درصد وجود دارد، همچنین اثر متقابل غلظت در بازه‌ی زمانی برای عصاره‌ی اتانولی بر میزان مرگ و میر لاروها در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). از مقایسه‌ی تأثیر عصاره‌های آبی، اتانولی و مtanولی گیاه اکالیپتوس با غلظت‌های ۵۰۰، ۱۱۰۰، ۲۳۰۰ و پی‌پی‌ام بر درصد مرگ و میر لارو نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای دریافتیم که، عصاره آبی با ۶۲/۴۰ درصد در غلظت ۴۰۰۰ پی‌پی‌ام بیشترین تأثیر و عصاره مtanولی با همان

جدول ۱) نتایج تجزیه واریانس تأثیر عصاره‌های آبی، اتانولی و مtanولی اکالیپتوس بر میزان مرگ و میر لاروها و بالغین نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای

	میانگین مریبات								منابع تغییرات آزادی	
	عصاره مtanولی		عصاره اتانولی		عصاره آبی		دراجه			
	بالغین	لارو	بالغین	لارو	بالغین	لارو	دراجه	آزادی		
۲۶۱۹/۱۳**	۵۳۸۱/۴۲**	۵۱۵۲/۲۹**	۴۸۵۷/۵۱**	۳۹۷۹/۶۲**	۵۴۱۵/۸۹۰**	۴	غلظت			
۴۹۹/۲۳**	۶۹۹/۸۳**	۳۷۷/۰۲**	۲۳۵/۸۶**	۶۷۰/۹۸**	۵۸۱/۴۴**	۳	بازه زمانی			
۲۱/۰۲n.s	۱۴/۳۸n.s	۱۵/۵۶n.s	۱۱/۹۶*	۱۷/۲۹n.s	۱۳/۸۶n.s	۱۲	غلظت × بازه زمانی			
۱۲/۵۳	۳۰/۱۰	۹/۷۳	۴/۹۰	۱۰/۱۰	۶۷	۴۰	خطا			
					۵۹	۵۹	کل			
۱۲/۰۱	۱۲/۱۶	۸/۳۰	۵/۰۷	۸/۷۰	۸/۹۸	۰.۵	ضریب تغییرات			
* و ** به ترتیب غیر معنی‌دار، معنی‌دار و بسیار معنی‌دار در سطح احتمال پنج و یک درصد										

مtanولی با ۵۳/۳۹ درصد بیشترین تأثیر را بعد از گذشت ۹۶ ساعت از شروع تست داشته و عصاره‌های آبی و اتانولی به ترتیب با درصد ۴۸/۵۴ و ۴۲/۸۴٪ تأثیر خود را بر بازدارندگی لاروهای نماتود اعمال کردند (شکل ۱).

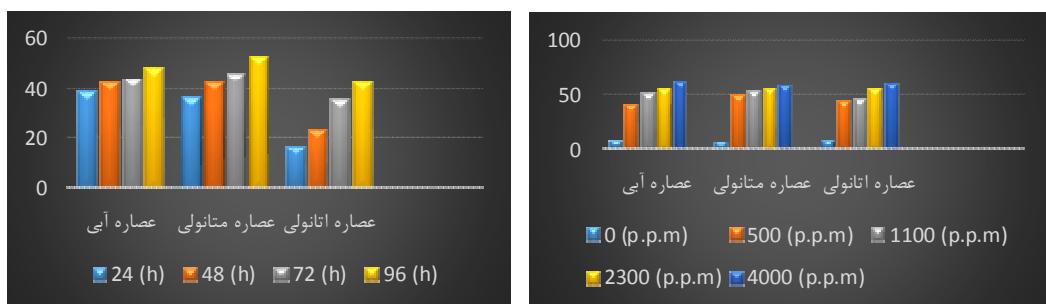
همچنین مقایسه‌ی تأثیر عصاره‌های آبی، اتانولی و مtanولی بر درصد مرگ و میر بالغین نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای نشان دادند که عصاره اتانولی در غلظت ۴۰۰۰ پی‌پی‌ام با درصد ۰۵/۲۸٪ بالاترین میزان بازدارندگی را در بین عوامل بازدارنده دیگر داشت و این درصد بازدارندگی در عصاره‌های آبی و مtanولی به ترتیب ۰۵۱/۳۸٪ و ۰۴۰/۲۹٪ بوده است (شکل ۲) و در رابطه با تأثیر عصاره‌ها در بازه‌های زمانی ذکر شده، همان طور که در شکل (۲) مشاهده می‌کنید عصاره آبی بعد از گذشت ۹۶ ساعت از شروع تست‌های آزمایشگاهی با ۴۳/۷۱ درصد بالاترین میزان بازدارندگی را

تجزیه واریانس اثر عصاره‌های آبی، اتانولی و مtanولی اکالیپتوس بر میزان مرگ و میر لاروها و بالغین نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای نشان داد که بین غلظت‌ها و بازه‌های زمانی مختلف تفاوت بسیار معنی‌داری در سطح احتمال یک درصد وجود دارد، همچنین اثر متقابل غلظت در بازه‌ی زمانی برای عصاره‌ی اتانولی بر میزان مرگ و میر لاروها در سطح احتمال پنج درصد معنی‌دار گردید (جدول ۱). از مقایسه‌ی تأثیر عصاره‌های آبی، اتانولی و مtanولی گیاه اکالیپتوس با غلظت‌های ۵۰۰، ۱۱۰۰، ۲۳۰۰ و پی‌پی‌ام بر درصد مرگ و میر لارو نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای دریافتیم که، عصاره آبی با ۶۲/۴۰ درصد در غلظت ۴۰۰۰ پی‌پی‌ام بیشترین تأثیر و عصاره مtanولی با همان غلظت ۵۹/۲۲ درصد کمترین تأثیر را در بین عصاره‌ها داشت (نمودار ۱) و از مقایسه‌ی تأثیر عصاره‌ها در بازه‌های زمانی ۲۴، ۴۸، ۷۲ و ۹۶ ساعت نتیجه گرفتیم که عصاره

تعیین شدهی ۴۰۰۰ پی.بی ام بعد از گذشت ۹۶ ساعت از شروع آزمایش باعث بازدارندگی و در نهایت مرگ و میر ۶۸/۸۸ درصد از لاروهای نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای شد (شکل ۳).

داشت و بعد از آن عصاره اتانولی با ۴۲/۷۵٪ و با اختلاف کمی بیشتر عصاره متانولی ۳۶/۴۶٪ اثر خود را اعمال کردند.

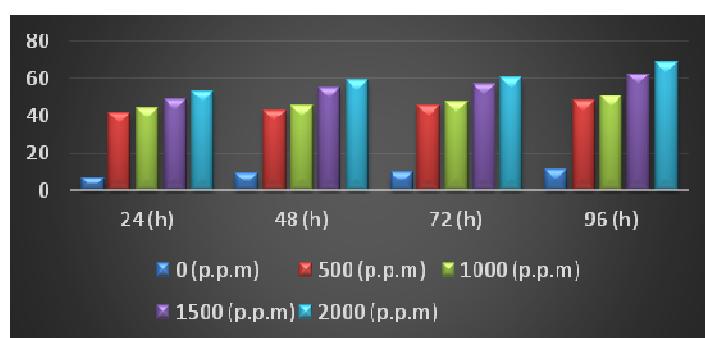
قابل ذکر است که در بین عصاره‌های آبی، اتانولی و متانولی تهیه شده از گیاه اکالیپتوس، اثر متقابل (غلظت $\times$ بازه زمانی) تنها در عصاره اتانولی معنی‌دار بوده و با غلظت

شکل ۱) مقایسه تأثیر عصاره‌های آبی و الکلی گیاه اکالیپتوس بر درصد مرگ و میر لارو نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای

شکل ۲) مقایسه تأثیر زمان و عصاره‌های آبی و الکلی گیاه اکالیپتوس بر درصد مرگ و میر بالغین نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای

شکل ۳) مقایسه تأثیر عصاره اتانولی گیاه اکالیپتوس بر درصد مرگ و میر لارو نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای (غلظت در بازه زمانی)

Ayepola و Saponins Cardiac Glycosides می‌باشد (Adeniyi, 2008 and). نتایج به دست آمده بیان‌گر این موضوع است که نتایج حاصل از بررسی‌های این پژوهش با بررسی‌های دیگر محققین مشابه بوده است. چنان‌چه در بررسی‌ای که ذهبی و همکاران (۱۳۸۹) به تأثیر عصاره‌ای آبی گیاه درمنه خزری با نام علمی *Artemisia annua* و عصاره‌ای آبی دو گونه‌ی گل‌جعفری *Tagetes patula* روی نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای (*Tagetes erecta*) انجام دادند، به نتایج مشابه، یعنی اثر گذاری این عصاره‌ها روی مرگ و میر نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای دست یافتند. همین طور در مطالعه‌ای که تأثیر عصاره‌های آبی تر و خشک چهار گیاه رزماری، اسطوخودوس، آویشن‌شیرازی و شیرخشت آتشین بر مرگ و میر نماتود مولد زخم مورد بررسی قرار گرفت گزارش شد که اثر کشنندگی عصاره‌ها بر نماتود *Pratylenchus thornei* در شرایط آزمایشگاه به اثبات رسید (فاطمی و چاره‌گانی، ۱۳۹۵). در گزارشی دیگر، اثر نماتودکشی عصاره‌ی هیدروالکلی دو گیاه بادرنجبویه و جعفری بر دو گونه نماتود *Aphelenchus avenae* و *Pratylenchus neglectus* که بهترتبیپ پارازیت قارچ و انگل داخلی ریشه گیاهان هستند، اثبات گردید (روشن‌بخش قنبری و همکاران، ۱۳۹۵).

همچنین مقایسه تأثیر عصاره‌های آبی، اتانولی و متانولی بر درصد مرگ و میر بالغین نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای نشان دادند که عصاره اتانولی در غلظت ۴۰۰۰ پی‌پی‌ام با درصد ۵۸/۲۸٪ بالاترین میزان بازدارندگی را در بین عوامل بازدارنده دیگر داشت و این درصد بازدارندگی در عصاره‌های آبی و متانولی به ترتیب ۵۱/۳۸٪ و ۴۰/۲۹٪ بوده است (شکل ۲) و در رابطه با تأثیر عصاره‌ها در بازه‌های زمانی ذکر شده، همان‌طور که در شکل (۲) مشاهده می‌کنید عصاره آبی بعد از گذشت ۹۶ ساعت از شروع تست‌های آزمایشگاهی با ۴۳/۷۱ درصد بالاترین میزان بازدارندگی را داشت و بعد از آن عصاره اتانولی با ۴۲/۷۵٪ و با اختلاف کمی بیشتر عصاره متانولی ۳۶/۴۶٪ اثر خود را اعمال کردند.

قابل ذکر است که در بین عصاره‌های آبی، اتانولی و متانولی تهیه شده از گیاه اکالیپتوس، اثر متقابل (غلظت × بازه زمانی) تنها در عصاره اتانولی معنی‌دار بوده و با غلظت تعیین شده‌ی ۴۰۰۰ پی‌پی‌ام بعد از گذشت ۹۶ ساعت از شروع آزمایش باعث بازدارندگی و در نهایت مرگ و میر ۶۸/۸ درصد از لاروهای نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای شد (شکل ۳).

ذکر این نکته حائز اهمیت است که مهم‌ترین مواد مؤثر به دست آمده از عصاره‌گیری گیاه اکالیپتوس Tannins، گالینه.

فهرست منابع

- رنجر بهادری، ش. و آذر هوش، ف. (۱۳۹۲). مطالعه ترکیبات گیاهی موثر در کنترل جرب قرمز طیور (درمانی‌سوس گالینه). مجله تحقیقات دامپزشکی، ۳(۶۸): ۳۰۳-۳۰۸.
- آشتیانی‌نجفی، الف.، عصاره، م.خ.، باغستانی، م.ع.، انگجی، س.ج. (۱۳۸۶). بررسی اثرات دگرآسیبی عصاره برگ اکالیپتوس بر جوانه‌زنی و رشد گیاه‌چه علف‌هرز تاج‌خرروس. منابع طبیعی. ش. ۱۳۸۷. ۸۱-۳۰۳.
- انصاری‌درفولی، ن.، حسن‌زاده، ن.، رضایی، م.ب. (۱۳۹۰). بررسی فعالیت ضدیکروبی انسان و عصاره آبی و آلبی برگ اکالیپتوس بر باکتری *Pseudomonas tolaasii* در شرایط *In vitro* و *In vivo*. فصلنامه‌ی علمی-پژوهشی تحقیقات دارویی و معطر ایران، ۴: ۷۱۹-۷۰۹.

پلاشی، ن، نجفی‌نیا، م، عبدالهی، م. (۱۳۹۲). بررسی اثر بازدارندگی عصاره گیاهی آویشن شیرازی و اکالیپتوس بر واکنش متقابل بین نماتود مرکبات و قارچ عامل پوسیدگی ریشه مرکبات در نهال‌های بدزی مرکبات. پایان نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه کشاورزی یاسوج.

خیاط، ف، مهدیخانی مقدم، ع، روحانی، ح، عزیزی، م. (۱۳۹۱). بررسی فعالیت نماتودکشی انسان‌های اکالیپتوس، کما و باریجه روی نماتود ریشه گرهی *Meloidogyne javanica* در شرایط آزمایشگاهی. نشریه حفاظت گیاهان (علوم و صنایع کشاورزی). ج ۲۸. ش ۳: ص ۳۴۵-۳۳۸.

روشن‌بخش قنبری، ع، پورجم، الف، عیاری‌نوش‌آبادی، م. (۱۳۹۵). اثر نماتودکشی عصاره‌های هیدرووالکلی بادرنجبویه و جعفری بر نماتودهای *Pratylenchus neglectus* و *Aphelenchus avenae* در شرایط آزمایشگاهی. ۱۳۳۳.

ذهبی‌اصلی، س، جمالی، س، سراجی، ع، جلالی سندی، ج، و شیرین فکر، الف. (۱۳۸۹). کنترل نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای با عصاره آبی درمنه خزری (*Artemisia annua*) و دو گونه‌ی گل جعفری *Tagetes patula* و *Tagetes erecta*. دومین همایش ملی گیاهان دارویی ایران، ساری.

سراجی، ع، پورجم، الف، تنها‌معافی، ز و صفائی، ن. (۱۳۸۶). مطالعه زیست‌شناسی و دینامیک جمعیت نماتود مولد زخم ریشه‌ی چای (*Pratylenchus loosi*) در ایران. فصل‌نامه علمی-پژوهشی بیماری‌های گیاهی، (۱) ۱۱۵: ۴۳-۹۸.

شهربازی، ن، ستاری، م، نجارپیرایه، ش. (۱۳۸۱). ارزیابی اثر ضد باکتریایی عصاره‌های آبی و الکلی اکالیپتوس بر سودوموناس آیروژینول. مجله علوم پزشکی مدرس، ۱۹-۲۳: ۱.

صادمانی، ب، باغستانی، م، ع. (۱۳۸۲). اثر آللوپاتیک عصاره ماشک گل خوشهای روی جوانه‌زنی بدز بعضی علف‌های هرز ذرت و سویا. مجله بیماری‌های گیاهی، (۳۹) ۱۳۶-۱۲۳.

صمصام شریعت، ۵، و معطر، ف. (۱۳۷۰). گیاهان و داروهای طبیعی. انتشارات مشعل، اصفهان، ۴۳۲ ص. کورکی، ز، شهیدی‌نوقابی، ش، مهدیان، ک. (۱۳۹۳). تأثیر عصاره‌ی اتانولی اکالیپتوس (*Eucalyptus camaldulensis*) و آفت‌کش ایمیداکلوباید روی پارامترهای جدول زندگی شته جالیز (Dehneh). (Hem. Aphididae).

فاطمی، الف، چاره‌گانی، ح. (۱۳۹۵). ارزیابی اثر عصاره‌ی آبی تر و خشک چهار گیاه دارویی بر مرگ و میر نماتود مولد زخم *Pratylenchus thornei* در شرایط آزمایشگاهی. ۱۰۴۲-۱۰۴۱.

فلاحی، م، حیدری، الف، محرومی‌پور، س، ایمانی، س، معروف، ع. (۱۳۹۲). اثر تدخینی عصاره هگزانی سه گونه Coleoptera: (Eucalyptus microtheca, E. globules, E. camaldulensis) بر شپشنه دندانه‌دار (Oryzaephilus surinamensis (Silvanidae).

Adeniyi B. B. and Ayepola, O.O. (2008). The phytochemical screening and antimicrobial activity of leaf extracts of *Eucalyptus camaldulensis* and *Eucalyptus torelliana* (Myrtaceae). Research Journal of Medicinal Plants, 2: 34-38.

Compos, V. P., Sivapalan, P. and Gnanapragasam, N. C. (1990). Nematodes parasites of coffee, cocoa and tea. Pp. 387-430, In: M. Luc, R. A. Sikora and J. Bridge (Eds). Plant parasitic nematodes in subtropical and tropical agriculture. CAB International, Wallingford, UK.

- Edris, A. E. Farrag, E. S. (2003). Antifungal activity of peppermint and sweet basil essential oils and their major aroma constituents on some plant pathogenic fungi from the vapor phase. *Nahrung/Food* 47: 117-21.
- He Y, Zhang M, He T and Gu, W. (2002). Studies on the allelopathic effects of *Chromolaena odoratum*. *Journal of South China Agricultural University*, 23: 60-62.
- Kepenekci, I. Toktay, H., Saglam, H. D. Erdogan, D. Imren, M. (2016). Effects of some indigenous plant extracts on mortality of the root lesion nematode, *Pratylenchus thornei* Sher & Allen. *Egyptian Journal of Biological Pest control*, 26(1): 119-121.
- Linford, M. B. Yap, F., Oliveira, J. M. (1938). Reduction of soil population of root-knot nematode during decomposition of organic matter. *Soil Sciences*, 45: 127-141.
- Maafi, Z.T. (1992). Extraction of *Pratylenchus loosi* from imported tea plant from japan. *Iranian Journal of Plant Pathology* 2: 93-94.
- Muyima, N. Y. O., Nzweni, S. Mabinya, L. V. (2004). Antimicrobial and antioxidant activities of *Tagetes minuta* and *Foeniculum vulgar* essential oils from Eastern Cape Province of south Africa. *JEOBP*, 7: 68-78.
- Ntalli, N.G., Ferrari, F., Giannakou, I. and Menkissoglu-Spiroudi, U. (2011). Synergistic and antagonistic interaction of terpenes against *Meloidogyne incognita* and the nematicidal activity of essential oils from seven plants indigenous to Greece. *Pest Management Science*, 67: 341-351.
- Pinochet, J., Calvet, C., Camprubi, A. and Fernandes, C. (1995). Interaction between root-lesion nematode, *Pratylenchus vulnus*, and the mycorrhizal association of *Glomus interaradices* and Santa Lucia 64 Cherry root stock. *Plant and Soil*, 170: 323-329.
- Shaukat, S. S. and Siddiqui, I. A. (2001). Nematicidal activity of some weed extracts against *Meloidogyne javanica* (Treub.) Chitwood. *Pakistan J. Biol. Sci.*, 4: 1251-1252.
- Whitehead, A. G. and Hemming, J. R. (1965). A comparison of some quantitative methods extracting small vermiform nematodes from the soil. *Annals of Applied Biology*, 55: 25-38.